

Novoroční bohoslužba

1.1.2017

Introit: Ez 36; 26

„Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha“

Píseň: 98

Modlitba:

1 čtení: Ez 36; 16 - 28

Píseň: 604

oznámení:

písně chval

2 čtení: Sk 26; 1 - 29

„Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem“
král Agrippa

Na počátku Nového roku vždycky vyhlížíme nové věci. Někteří bychom rádi věřili, že změnou v kalendáři může nastat v našem životě posun, začít něco nového. Proto si mnozí dávají různá předsevzetí a snažíme se rychle zapomenout na to co bylo loni. Co když ale klíč ke katarzím, jak zpívá jedná známá skupina ten klíč ke kýžené změně v našem životě leží úplně někde jinde ?

Náš život bývá málokdy tak černobílý, aby se o něm dalo říct, že od určitého data v kalendáři jsme zcela změnili svůj pohled na svět, anebo lidi kolem nás. Příkladem může být i velmi pestrý a dobrodružný život jednoho z prvních misionářů ap. Pavla. Často se stává, že pokus o co nejpřesnější vyličení dosavadního života vyslechneme až v nějaké vyhrocené živ. situaci, která nás třeba dožene až k soudu. Tam je nutné se co nejlépe obhájit, abychom dosáhli spravedlivého rozsudku. Někdy může být obhajoba dokonce tak silným svědectvím, že může úplně zvrátit celý rozsudek.

Poseství evangelia je vlastně svědectvím o nejlepší obhajobě všech dob. Sám Bůh poslal na svět svého obhájce, svého vlastního Syna Ježíše, jehož příchod jsme si právě o Vánocích připomenuli. Víte co je ale úžasné ? Toto nebyla zdaleka první a poslední obhajoba, kterou Bůh vyslovil na naši ochranu. O jiné, ještě starší, jsme dnes např. četli v proroctví Ezechiele, z něhož byl pro letošní rok vylosován ten známý verš: „**Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha**“. To jsou slova samotného Hospodina, který se navzdory opakovanému znesvěcování svého jména

samotným Izraelem rozhodl sám od sebe, že změní svůj soudní verdikt a slituje se. Promění srdce těch, kteří jím pohrdali a to takovým způsobem, že se o tom dozví celý svět. Bůh prostě chtěl, aby se jeho slitovné lásce dozvěděli i pohané a všechny národy světa.

Už jste se někdy třeba i nechtěně dostali do situace, že jste se museli hájit a použít při tom všech svých schopností a výmluvnosti ? Věřím, že někteří z nás i vícekrát. Potom mi jistě dáte za pravdu, že v takové chvíli je hodně důležité, aby naše obhajoba nebyla postavena na nějakých vratkých základech, nebo dokonce na lži, či polopравdě. Nejlepší je, když prostě říkáme pravdu. To může být samo o sobě tak silné a šokující, až nás dokonce mohou někteří pokládat za blázna, jako třeba ap. Pavla, který se hájil před samotným králem Agrippou. Herodes II. Agrippa plným jménem Markus Julius Agrippa byl muž, který je znám v Bibli tím slavným výrokem: „**Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem**“. Svůj královský titul obdržel r. 53 po Kr. a s ním také správu tetrarchie, která kdysi patřila Herodesovi Filipovi, k tomu patřilo také právo ustanovovat nejvyššího kněze v Jeruzalémě. Byl znám také tím, že žil se svou vlastní sestrou Bereniké se kterou navštívil prokurátora Festa v Cesareji. Festus se chtěl před Agrippou tak trochu vytáhnout a protože soudní kauza Pavla z Tarzu byla zajímavá, a nevěděl si s ní rady, použil tento případ tak trochu jako presentaci své kariéry rádoby spravedlivého a poctivého římského správce, který nenechá jen tak bez obhajoby někoho odsoudit. Díky tomu se Pavel octne v situaci tak trochu VIP vězně. Když je přiveden před Agrippu, sám král mu řekne: „**Dovoluje se ti, aby ses hájil.**“ To, co potom následuje, je bezpochyby jedno z nejlepších Pavlových osobních svědectví a obhajob, ve které si dokonce dovolí v závěru položit i samotnému Agrippovi řečnickou otázku, zda věří židovským prorokům. To byla troufalost, kterou si nemohl dovolit každý vězeň.

Pavel ve své obhajobě říká, že se pokládá za šťastného, že se může přímo před Agrippou hájit ze všeho, z čeho jej Židé obviňují. Když se nad tím zamyslím, vzpomínám na dobu, kdy se Boží jméno bez posměchu na veřejnosti nesmělo téměř vyslovit, ani ve škole, ani na pracovišti natož na soudu. Pavel měl tedy jedinečnou možnost, která se jen tak každému v životě nenaskytne. Jako kazateli se mi občas naskytne něco povědět třeba i před významnými představiteli našeho města, nebo třeba před ředitelem, nebo učiteli škol, dnes už není nemožné, aby křesťanské názory mohly zaznít i v tisku, v televizi anebo na internetu. Někdy si ani neuvědomujeme, jaký dosah mohou mít naše slova a svědectví našeho osobního života !

V takové situaci, jaké byl Pavel je důležité, aby svědectví, které mohl vydat o sobě bylo především důvěryhodné. Povšimněme si, že nic nezakrývá. Hovoří i o svém mládí horlivého a prudkého ortodoxního farizea, který všemožně bojoval proti stoupencům Ježíše Krista. Odhaluje, že díky jeho přičinění se mnozí lidé dostali za mříže, nechal je trestat, nutil je aby se rouhali a dokonce schvaloval i to, že byli odsouzeni k trestu smrti. Jeho srdce bylo tvrdé jako kámen. Neznal slitování. Zdálo se, že jeho život je jednou pro vždy jasně nasměrován, byl přesvědčen o své pravdě a nehodlal z ní ustoupit.

Potom se ale stalo něco, co jednou provždy změnilo jeho srdce. Byl to ta zvláštní zkušenost na jeho cestě do Damašku. Pavel ji popisuje jako světlo z nebe, jasnější než slunce, uslyšel hlas, který ho jednou proždy zastavil na jeho cestě nenávisti a zloby a nasměroval jej na cestu odpuštění a lásky, cestu zvěstování Kristova evangelia. Pavel tehdy uslyšel a nebojí se to dosvědčit i před králem Agrippou, že od této chvíle se stane „služebníkem a svědkem toho co zažil a viděl“, tedy očitým svědkem setkání s Kristem po jeho vzkříšení.

Bratři a sestry, to je něco, co se nedá ani naučit ani vymyslet, je to prostě osobní zkušenost víry, je to dílo, které může v lidském srdci uskutečnit jedině ten „nový Duch“, o kterém píše i Ezechiel. To není nic mystického ani tajemného, je to práce Božího Ducha, který jediný dokáže proměnit do své pravdy zahleděné lidské srdce. V Ezechielově proroctví říká Hospodin: „**Ez 36; 25 – 27**“ - citace. „**Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.**“

Tato zkušenost totálně proměnila Pavlův hodnotový žebříček, ti které nenáviděl se mu stali bratry za které byl ochoten riskovat i svůj život. Neohroženost s jakou promlouvá i před římským místodržitelem a prokurátorem Festem, který mohl rozhodnout o jeho životě a smrti, byla šokující: „**Jsi blázen Pavle, mnoho vědomostí tě připravuje o rozum!**“ slyší Pavel od Festa. Agrippa nakonec dokonce řekne Festovi, že Pavel mohl být osvobozen, kdyby se neodvolal k císaři. Kde se vzala v jednom z římských vězňů taková moudrost, že málem přesvědčila i soudce a krále ?

Vzpomeňme si co řekl sám Ježíš: „**Když vás povedou do synagóg a před úřady a soudy, nedělejte si starosti, jak a čím se budete hájit nebo co řeknete. Vždyť Duch svatý vás v té hodině naučí, co je třeba říci.**“ (Luk 12;11)

Stojíme na prahu Nového roku 2017. Nikdo z nás nevíme co nám přinese. Nevíme před kým nebo před čím budeme muset obhájit svoji víru.

Často jsou to úplně běžné každodenní situace, ve kterých nemusíme každému hned vydávat tak podrobné svědectví jako Pavel. Svědectví o tom, že jsme křesťany můžeme ale často prokázat i praktickou službou tím, že se třeba dokážeme zastat někoho kdo je podváděn, nebo vysmíván, nebo třeba obyčejnou poctivostí, ochotou odpustit, připraveností k podání ruky a smíření. Jsou to stovky různých situací. Nový rok je prostě nová výzva otevřít své srdce Kristu. U mnohých z nás to v podstatě nebude nic zas tak nového. To prvotní rozhodnutí jsme už udělali třeba před lety, anebo v tom minulém roce, to ale neznamená, že bychom nad tím měli mávnout rukou. Naopak, v novém roce nám Pán Bůh bude jistě ukazovat, jak ve svém vztahu s ním růst, jak se vzdělávat, jak ho prakticky následovat v běžných každodenních situacích. Ve slavné půvabné knize od Exupéryho říká liška malému princovi : **“Dobře vidíme jen srdcem! Důležité je to, co je pro oči neviditelné.”** To je velká pravda, ale potřebujeme k ní to „ nové srdce“ a to může proměnit jedině Duch svatý. Jestli tedy máme na počátku nového roku prosit o požehnání a schopnost umět se postavit čelem novým úkolům a výzvám, prosme o tuto proměnu. Nic jiného si totiž Bůh tolik nepřeje, než abychom pochopili toto základní.

Pomodleme se:

Modlitba

Píseň: 684 (608)

Večeře Páně:

Píseň: 379

Modlitba + Otče náš

Slovo poslání: Jak 4; 13 – 5; 8

Požehnání: 1 Tes 5; 23

Píseň: 532